

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austriacka.

Rzecz urzędowa.

Wiedeń, 27. lutego. Dzisiejsza *Gazeta wiedeńska* ogłasza na czele swej urzędowej części następujący patent cesarski:

„My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austrii, Król Węgier i Czech i t. d. i t. d.

Ponieważ w dyplomie Naszym z 20go października 1860, wydanym dla uregulowania polityczno-prawnych stosunków Monarchii, postanowiliśmy i rozporządziliśmy na podstawie sankcyi pragmatycznej i na mocy Naszej władzy monarszej jako prawidło dla Nas samych i dla Naszych prawowitych następców w rządzie, że prawo stanowić, zmieniać i znosić ustawy będzie wykonywane tylko przy pomocy sejmów krajowych a względnie rady stanu; i zważywszy, że prawo to, by mogło wejść w używanie, potrzebuje stałego porządku i formy wykonania, — oświadczamy, rozporządzamy i oznajmiamy niniejszem po wysłuchaniu Naszej rady ministrów:

I. Co do składu powołanej do reprezentacyi państwa rady stanu, i zastrzeżonego jej Naszym dyplomem z 20go października 1860 prawa uczestnictwa w prawodawstwie, potwierdzamy załączoną ustawę względem reprezentacyi państwa, i nadajemy jej niniejszem moc ustawy zasadniczej dla wszystkich Naszych królestw i krajów.

II. Co do Naszych królestw Węgier, Kroacji i Sławonii jako też Naszego Wielkiego księstwa Siedmiogrodu, wydaliśmy już Naszym pismem odręcznym z 20. października 1860 stosowne rozporządzenia ku przywróceniu dawnych ustaw krajowych zgodnie z rzeczoną dyplomem Naszym i w zakreślonych nim granicach.

III. Dla Naszych Królestw:

Czech,

Dalmacyi,

Galicji i Lodomeryi z księstwami Oświęcimskiem i Zatorskiem i Wielkiem księstwem Krakowskiem;

Naszych Arcyksięstw:

Austrii poniżej Anizy, i

Austrii powyżej Anizy;

Naszych Księstw:

Krainy,

Bukowiny;

Naszego Margrabstwa:

Morawii;

Naszego Margrabstwa Istrii razem z uksiężąconymi hrabstwami Gorycyą i Gradyską i z miastem Tryestem z jego obwodem, i

dla Krainy Voralbergu

postanowiliśmy — ażeby prawa i swobody wiernych stanów tych Królestw i krajów wedle stosunków i potrzeb teraźniejszości rozwinąć, przekształcić i pogodzić z widokami całej Monarchii — potwierdzić załączone ordynacye krajów i regulamina wyborów, i nadajemy każdemu z osobna moc zasadniczej ustawy państwa dla przynależnego kraju.

Jednakże — ponieważ nierozstrzygnęliśmy jeszcze stanowczo sprawy względem polityczno-prawnego stosunku Naszego królestwa Dalmacyi do Naszych królestw Kroacji i Sławonii, — nie może na teraz jeszcze wejść zupełnie w życie wydana dla Naszego królestwa Dalmacyi ordynacya krajowa.

IV. Pragnąc pogodzić wydane patentem z 20go października 1860 dla Naszych księstw Styrii, Karyntyi i Salcburga, tudzież dla Naszego uksiężąconego hrabstwa Tyrolu statuta z postanowieniami, jakie zawierają co do zasady potwierdzone dziś Naszą sankcyą ordynacye krajowe; pragnąc reprezentacyom krajowym wyż wymienionych krajów nadać takie same obszerniejsze prerogatywy, jakie przyzwoliliśmy reprezentantom innych krajów koronnych; pragnąc nakoniec, ażeby wydane pod dniem 5. stycznia 1861 rozporządzenia względem prawa wyborczego weszły zarówno w wykonanie także w Styrii, Karyntyi, Salcburgu i Tyrolu; — zatwierdziliśmy z rozszerzeniem i zmiana wydanych już statutów krajowych załączone nowe ordynacye krajowe dla Styrii, Karyntyi, Salcburga i Tyrolu.

V. Wydając co do Naszego Lomhardo-weneckiego królestwa Naszemu ministrowi stanu zarazem rozkaz, ażeby przedłożył Nam w stosownym czasie opartą na nowych podstawach konstytucyę, polecamy tymczasowo kongregacyom Królestwa, jako istniejącej teraz reprezentacyi jego, wysłać oznaczoną liczbę członków do rady stanu.

VI. Gdy więc poczęści poprzednie ustawy zasadnicze, poczęści zaprowadzone nanowo, a poczęści konstytucyę utworzone za pomocą nowych ustaw zasadniczych ustalają fundament politycznych-prawnych stosunków Naszego państwa, i gdy w szczególności reprezentacya Naszych ludów jest oznaczona, a oraz ich udział w prawodawstwie i administracyi uregulowany; — tedy ogłaszamy cały ten zbiór ustaw zasadniczych jako konstytucyę Naszego państwa; chcemy i będziemy pod opieką Wszechmocnego nie tylko sami niezłomnie wypełniać i zachowywać ogłoszone i ślubowane niniejszem uroczyście normy, ale obowiązujemy także Naszych następców w rządzie, ażeby je niezłomnie wypełniali i zachowywali i ślubowali to także przy wstąpieniu na tron wydanym na to manifestem. Ogłaszamy też niniejszem, że stałem jest postanowieniem Naszem ochraniać je całą Naszą potęgą cesarską, od wszelkiego naruszenia i czuwać nad tem, ażeby każdy je wypełniał i zachowywał.

VII. Rozkazujemy, ażeby ten patent razem z ogłoszonymi za pomocą jego zasadniczymi ustawami państwa co do reprezentacyi państwa i kraju w formie cesarskiego dyplomu wydany i w Naszem archiwum domu, dworu i państwa, jak również w swoim czasie ustawa zasadnicza względem reprezentacyi państwa razem z przeznaczonymi dla każdego kraju osobne ustawy zasadnicze w archiwach Naszych Królestw i krajów złożone i przechowywane były.

Dań w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dwudziestego szóstego lutego w roku tysiąc ośmset sześćdziesiątym pierwszym, a panowania Naszego trzynastym.

Franciszek Józef r. w.

Arcyksiążę Rainer r. w.

**Rechberg r. w., Meccséry r. w., Degenfeld r. w.,
Schmerling r. w., Lasser r. w., Szécsen r. w.,
Plener r. w., Wickenburg r. w.,
Pratobevera r. w.**

Z najwyższego rozkazu:
Ransonet r. w.

Statut dla reprezentacji państwa.

§. 1. Reprezentację państwa sprawuje rada państwa.

Rada państwa składa się z izby panów i z izby deputowanych.

§. 2. Urodzonymi członkami izby panów są pełnoletni książęta cesarskiego domu.

§. 3. Dziedzicznymi członkami izby panów są pełnoletnie głowy tych rodzin szlacheckich, krajowych, posiadających rozległe dobra ziemskie, którym Cesarz godność dziedzicznych radców państwa nadać raczy.

§. 4. Członkami izby panów są na mocy piastowanej wysokiej godności kościelnej wszyscy arcybiskupi i biskupi, którym należy godność książęca.

§. 5. Cesarz zachowuje sobie prawo mianować dożywotnimi członkami izby panów mężów zasłużonych w państwie lub kościele, w umiejętności lub sztukach pięknych.

§. 6. Izba deputowanych składać się ma z 343 członków powołanych wyborami. Z liczby tej wypada na pojedyncze prowincje i ziemie monarchji, mianowicie:

Na królestwo Węgierskie posłów	58
„ „ Czeskie „	54
„ „ lombardo-wenc. „	20
„ „ Dalmacyi „	5
„ „ Krocacji i Sławonii „	10
„ „ Galicyi i Lodomerji z księstwami Oświęcimia i Zatoru i Wielkiem ks. krakowskiem „	38
Na Arcyksięstwo austriackie poniżej Anizy posłów	18
„ „ „ powyżej Anizy „	10
Księstwo Salcburskie „	3
„ Styryi „	13
„ Karyntyi „	5
„ Krainy „	6
„ Bukowiny „	5
„ Wielkie księstwo Siedmiogrodzkie „	26
„ Margrabstwo Morawskie „	22
„ Wyższego i niższego Szląska „	6
„ Uksiążęcone hrabstwo Tyrolu i Voralbergu	12
„ Margrabstwo Istrii z uksiążęconym hrabstwem Gorycyi i Gradyski, z miastem Tryestem i jego okręgiem „	6

§. 7. Ustanowioną na każdy kraj liczbę posłów wysyła sejm każdego kraju z grona swego bezpośrednim wyborem.

Wybór dzieje się bezwzględną większością głosów tym sposobem, że przypadająca według statutów krajowych na pewne okręgi, miasta i korporacje liczba posłów izby wybrana być ma z posłów sejmowych tych samych okręgów miast i korporacji.

Cesarz zastrzega sobie prawo zarządzić wybory do izby drugiej bezpośrednio w okręgach, miastach i korporacjach, w razach nadzwyczajnych, gdyby sejm krajowy nie mógł wysłać z grona swojego posłów do izby drugiej.

§. 8. Cesarz mianuje prezesów i wiceprezesów z grona członków każdej izby.

Innych urzędników izby, wybiera izba sama.

§. 9. Cesarz zwołuje radę państwa co roku.

§. 10. Do zakresu czynności całej rady państwa należą według art. II. dyplomu z dnia 20. października 1860 wszystkie przedmioty prawodawstwa ściągające się do praw obowiązków i widoków spólnych wszystkim królestwom i ziemiom całej monarchji.

Te są mianowicie:

- Wszystkie sprawy odnoszące się do obowiązku służby wojskowej;
- Wszystkie sprawy ściągające się do uregulowania stosunków pieniężnych, kredytu, stosunków monetarnych i bankowych, do ceł i handlu, do urzędzenia poczt, kolei i telegrafów;
- Wszystkie sprawy odnoszące się do finansów państwa w ogóle; w szczególności budżet państwa, kontrola rachunków państwa, i obrotu finansów, zaciąganie nowych pożyczek, konwersye długów państwa, sprzedaż, zamiana i obciążenie nieruchomości majątku państwa, podwyższenie istniejących i uchwalenie nowych podatków, danin i ceł.

Pobór podatków, danin i ceł dzieje się według istniejących przepisów, dopóki te nie będą zmienione ustawą.

Dług państwa zostaje pod kontrolą państwa.

§. 11. Przedmioty prawodawstwa spólne wszystkim królestwom i ziemiom z wyjątkiem krajów korony węgierskiej należą do zakresu rady państwa na mocy art. III. dyplomu z dnia 20. października 1860, bez spółudziału członków ziem węgierskich.

Do tej tedy ściślejszej rady państwa należą z wyjątkiem przedmiotów wymienionych pod §. 10, wszystkie przedmioty prawodawcze, które statutami krajowymi nie są przydzielone wyłącznie pojedynczym sejmom reprezentowanym w radzie państwa.

W wątpliwościach zachodzących co do kompetencji w rzeczach spólnego prawodawstwa ściślejszej rady państwa, a pojedynczych sejmów reprezentowanych w radzie rozstrzyga Cesarz na wniosek ściślejszej rady państwa.

Rząd przedkłada radzie państwa projekta do praw.

Radzie państwa przysługują również prawo §§. 10. i 11. czynić wnioski do praw w przedmiotach należących do jej zakresu.

Aby wszystkie te prawa nabyły mocy obowiązującej potrzebna jest zgodność obu izb i sankcya Cesarza.

§. 13. Jeżeli w czasie, gdy nie ma zebranej rady państwa, konieczność wymaga wydać pilne rozporządzenia w przedmiotach należących do zakresu rady państwa, ministeryum jest obowiązane przedłożyć, gdy się zbierze rada państwa, powody i następstwa tych rozporządzeń.

§. 14. Do powzięcia prawomocnej uchwały tak w zupełnej jak ściślejszej radzie państwa potrzebna jest w każdej izbie bezwzględna większość głosów obecnych członków.

Wnioski względem zmian w niniejszem zasadniczem prawie, wymagają w obu izbach większości przynajmniej dwóch trzecich części głosów.

§. 15. Członkowie izby posłów nie mają brać instrukcyi od swych wyborców.

§. 16. Wszyscy członkowie rady państwa głosują osobiście.

§. 17. Mandat członków izby poselskiej, z kraju ustaje z dniem zebrania się nowego sejm.

Deputowani mogą być potórnie wybrani do izby poselskiej.

Gdy który z członków izby poselskiej umrze, lub stanie się osobiście niezdolnym pełnić czynności posła, lub ma ciągłe przeszkody, natenczas należy przedsięwziąć wybór nowego posła.

§. 18. Cesarz odracza i rozwiązuje izbę poselską. W razie rozwiązania mają nastąpić nowe wybory w myśl §. 7.

§. 19. Ministrowie, kancelerze nadworni i szefowie władz centralnych mają prawo brać udział w wszelkich obradach, i wnioski swoje przedkładać osobiście lub za pośrednictwem swych zastępców.

Na żądanie mają zawsze głos wolny.

Prawo głosować mają tylko wtedy, jeśli są członkami izby.

§. 20. Posiedzenia obu izb rady państwa są publiczne.

Obu izbom przysługują prawo na wniosek prezesa lub najmniej dziesięciu członków izby uchwalić wyjątkowo posiedzenie tajne po wydaleniu słuchaczy.

§. 21. Bliższe przepisy co do porządku obrad, wzajemnego porozumienia się obu izb itp. określi regulamin.

Anglia.

(Posiedzenie parlamentu z dnia 21. lutego.)

Londyn, 24. lutego. W izbie wyższej na posiedzeniu dnia 21. lutego zapowiada margrabia Normanby, że w przyszły wtorek wnieśli następujące uchwały:

Że izba z ubolewaniem dowiedziała się o ustąpieniu p. Turnbull z jego posady archiwisty państwa, iż okoliczność ta może rzucić niesłuszne podejrzenie na męża uznanych zdolności i zasług, i wzbudzi w publiczności mniemanie, jakoby wyraźnie wiary katolickiej mogło stać się powodem usunąć kogoś od publicznego urzędu, od którego katolicy nie są prawem usunięci, i który mogą sumienie sprawować zachowując religijne swe przekonania.

W izbie niższej lord Howard oznajmia, że doszła go wieść, jakoby z polecenia rządu sardyńskiego armia sardyńska popełniła i popełnia w południowych Włoszech okrucieństwa najokropniejsze, zapytuje zatem ministra spraw zewnętrznych, czy rząd zamierza użyć swego wpływu u króla Wiktora Emanuela, aby położyć tamę rozlewowi krwi, a zarazem wezwać swych agentów dyplomatycznych i konsularnych, aby nadsyłali dokładne doniesienia o środkach, jakie istniejący *de facto* we Włoszech południowych rząd przedsięwzię, aby przywrócić spokój w kraju.

Na to odpowiedział lord John Russell:

Nie mam potrzeby używać wpływu rządu angielskiego u króla Wiktora Emanuela, aby powstrzymać rozlew krwi we Włoszech. Wojsko sardyńskie okazało się tyle szlachetnem w zwycięstwie, ile walecznem w boju. Wołą jest Króla sardyńskiego, jak to wielokrotnie wyraził w swych rozkazach wydanych do armii, aby prowadzić wojnę z największą ludzkością, a dzisiaj właśnie otrzymałem list od jednego z agentów rządu Królowej J. M. we Włoszech, który w te słowa wyraża się o oblężeniu Gaety: Dzięki Bogu, że oblężenie Gaety już się skończyło. Teraz dopiero w całym Neapolitańskim a raczej w całych południowych Włoszech, jak to już przepowiadałem nastąpi spokój, tak jak w Toskanii, Romanii i Bononii. Z tego listu wnoseć, że ustać już musiały rabunki i mordy w południowych Włoszech.

Lord Manners zapytuje, z jakiego źródła czerpane są wiadomości, z których lord minister wyprowadza swe wnioski i twierdzenia, czy z dokumentów rządowych, i jeżeli tak jest czy zamierza przedłożyć je izbie?

Lord Russell odpowiada, że wiadomości te otrzymał od posła sardyńskiego. Dokumentów nie ma żadnych, lecz wiadomości te uważa za pewne.

Francya.

(Konferencya syryjska. — Wiadomości bieżące.)

Paryż, 24. lutego. Konferencya syryjska została odroczone na sześć tygodni, w którym to czasie *status quo* starannie utrzymany będzie. *Journal des Debats* żąda ogłoszenia obrad tej konferencyi aż do zaprowadzenia nowego porządku rzeczy w Syrii. — Papieski minister wojny lęka się napadu w kierunku Frosinone. Z tej przyczyny generał Goyon przedsięwziął potrzebne przygotowania, aby zapobiedz demonstracyom tego rodzaju.

Włochy.

(Sprostowanie.)

Państwo Kościelne. *Giornale di Roma* pisze w części urzędowej pod d. 16. lutego:

Rozpowszechniona pogłoska, którą jeszcze silną się potwierdzać listami z Francji, zapewnia, że stolica apostolska rozpoczęła z sardyńskim rządem tajne układy względem teraźniejszych zmian we Włoszech. Ta pogłoska jest całkiem bezzasadna; właśnie to przesładowanie, które obecnie cierpi Kościół, dostatecznie zbija tę wieść, którą zapewne z umysłu rozsiano.

Rosya i Królestwo Polskie.

Warszawa, 26. lutego. *Gazeta warszawska* ogłasza następujące obwieszczenie warszawskiego ober-policmajstra.

Dnia 11. (23.) b. m. w różnych miejscach, rozrzucone były wezwania do ludu, ażeby dnia 13. (25.) b. m., zebrał się na Stare Miasto, o godzinie 5 i pół wieczorem. Główny sprawca tych szkodliwych odezw dziś z rana został nauczynku zatrzymany i przyaresztowany. Pomimo to, wezwania odniosły zamierzony skutek i sprowadziły mnóstwo ciekawych w rynek Starego Miasta. O godzinie 7ej wieczorem, z kościoła po-Paulińskiego wyszło kilkudziesięciu ludzi, z pochodniami, chorągiewkami i śpiewami, w zamiarze postępowania tym sposobem po mieście. Ponieważ podobne obchody przeciwne są porządkowi publicznemu i nie dozwolone, przeto policja zmuszoną była powstrzymać ten tłumny postęp i aresztowała przywódców onego. — P. o. Warszawskiego ober-policmajstra, podając o tem do wiadomości mieszkańców miasta, z rozkazu władzy wyższej, uprzedza ich, że podobne obchody i śpiewy, jako naruszające porządek publiczny, nie mogą być cierpiane; jeżeliby zaś w przyszłości, nadspodziewanie cokolwiek podobnego ponowione zostało, to spokojni mieszkańcy winni starannie takich zebrań unikać, ażeby nie zostać współnikami winnych zrzędzonego zamieszania.

Warszawa d. 13. (25.) lutego 1861. Pułkownik *Trepow*.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Wiedeń, 28. lutego. Ogłoszenie ustaw zasadniczych obchodząca wczoraj ludność stołecznego miasta Wiednia świetną iluminacją, pragnąc uczcić ten wielki przypadek historyczny wyrazem wdzięcznej radości. Jaśniejsze od rześzystych światła ulice były ożywione do późnej nocy.

Arad, 27. lutego. Jeneralne zgromadzenie uchwaliło adres do Jego Mości Cesarza z prośbą o zniesienie stanu oblężenia w Fiumie i uwolnienie Asbotha z więzienia.

Paryż, 27. lutego, wieczorem. *Pays i Patrie* zaprzeczają wiadomości, jakoby Francja miała odwołać wojsko z Rzymu. W ciele prawodawczym odczytano projekt adresu. Izba wyraża w nim podziękowanie za otrzymane swobody, i wyjaśniając wewnętrzne stosunki powiada przytem:

Zasoby pomocnicze Francji są niewyczerpane jak jej siły. Jej polityka będzie oszczędzać finansów, zapewniając sobie zapas na przyszłe wypadki. Mielibyśmy nadzieję, że stosunki niebędą tak naglące, by miały zmienić projekt budżetu.

Dalej gratuluje adres Cesarzowi, że szczerze pragnie pokoju, i spodziewa się, że europejski mandat Francji w Syrii utrzyma się. Nadto pochwała adres szczerą przymierza z Anglią i jej zgodzenie się z polityką włoską, a co do Rzymu powiada:

Dyplomatyczne dokumenta i ostatni transport wojska dowiedły, że Wasza ces. Mość usiłowała zawsze ochraniać papieństwo i świecką władzę Ojca Św., jak dalece zezwalały na to potęga wypadków i opór przeciw mądrym radom. Zarazem wypełniała Wasza ces. Mość obowiązki najstarszego syna kościoła, i odpowiadała religijnym uczuciom Francji w tej sprawie. Ciało prawodawcze ufa mądrości rządu, w przekonaniu, że Wasza ces. Mość będą i nadal ożywiać te same zasady i uczucia, i że żadne niesprawiedliwości ich nieprzełamają.

Paryż, 28. lutego. Dzisiejszy *Monitor* donosi: „Biskup w Poitiers wydał rozporządzenie, którego osnowa ubliża rządowi Cesarza i może obalamować sumienie obywateli. To rozporządzenie oddane zostało pod sąd rady stanu, która ma prawo rozstrzygać podobne wypadki nadużycia. — Okolnik Persigniego do prefekta departamentu Vienne względem tego rozporządzenia powiada:

Minister sadił, że sprzeciwiałoby się widokom rządu, usuwać takie wykroczenie przed sądem opinii publicznej, nie chciał przeto używać żadnych środków, by przeszkodzić ogłoszeniu dokumentu, odstaniającego z taką śmiałością tajne zamiary stronnictwa, które pod płaszczykiem religii usiłuje tylko razić pociskami swemi wybranego władzę ludu francuskiego.

Turyń, 27. lutego. Przyjęty na wczorajszym posiedzeniu adres senatu do Króla wyraża zaufanie, że Cesarz Napoleon nie zmieni swych wspaniałomyślnych zamiarów, które były dla niego źródłem chwały, a Włochom silną pomocą; że Anglia będzie i nadal wspierać wolny lud włoski, i że Niemcy odwzajemni zaufanie i sympatyę Włoch. Całe Włochy gotowe są przyjąć z radością wszelkie rozporządzenia ku wzmocnieniu armii i floty. Wojenny duch ludów włoskich, który w młodzieży się rozwijał tak olbrzymio pod wodzą Garibaldeggo, okazuje, że Włochy tylko własnymi siłami utworzą sobie żywioły wewnętrznej karności i obrony na zewnątrz.

Genoa, 26. lutego. Ostatnimi dniami przybyło tu z Neapolu przeszło 300 oficerów Garibaldeggo. — Zeszłej soboty spuszczone z warsztatu w Tulonie zbudowaną na rachunek rządu sardyńskiego pancerną fregatę.

Medyolan, 27. lutego. Jak donosi dzisiejsza *Perseveranza* składa się korpus oblężniczy pod Civitella del Tronto z brygady Ravenny, z 27. i 29. pułku liniowego i z 4 batalionów Bersagliarów. Załoga ma wynosić tylko 300 ludzi.

Centrum senatu zaproponowało, ażeby akta rządowe zaczynały się klauzulą: „Wiktor Emanuel z Opatrzności Boskiej i za uchwałą narodu Król Włoch.“

Berlin, 27go lutego W kołach dobrze zaimponowanych powiadają, że wczoraj w rocznicę bitwy pod Grochowem było w Warszawie zaburzenie, i musiano użyć siły wojskowej.

Washington, 15. lutego. Lincoln przyjmowano wszędzie z uniesieniem. Wirginia kładnie za warunek pozostania w unii utrzymanie praw swoich. Forty Sumter i Pickens nie będą atakowane.

Lwów, 2. marca. Statut krajowy i regulamin wyborczy dla Galicji ogłosimy w poniedziałek.

Przyjechał do Lwowa.

Dnia 1. marca.

Zajazd podolski: P. Zawadzki Karol, z Kruszelnicy.

Wyjeżdżali ze Lwowa.

Dnia 1. marca.

PP. Hr. Dziełuszycy Alf., do Uhelmy. — Dobrzański Stanisław, do Daszawy. — Piliński Tad., do Tarnowca. — Sonntag Karol, c. k. podporucznik, do Brzeżan.

Termina

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacji i t. d.

Dnia 5. marca: Sprzedaż realności nr. 745 w Radowcach a realności nr. 46 w Sadagórze.

Dnia 6. marca: Licytacja na wyrestaurowanie kościoła Sassowskiego w Olesku.

Dnia 7. marca: Sprzedaż realności nr. 28 w Krakowie. — Wydzierżawienie trafiki tytoniu za pomocą ofert w Stanisławowie. — Licytacja na dostarczenie różnych artykułów potrzebnych do szpitalu głównego we Lwowie.

Dnia 8. marca: Wydzierżawienie markietństwa na cytadeli we Lwowie.

Dnia 11. marca: Sprzedaż realności nr. 105 w Żółtkwi. — Licytacja na wyreperowanie gościńców za pomocą ofert w Zaleszczykach.

Dnia 12. marca: Sprzedaż realności nr. 560 w Bojanach. — Licytacja na dostarczenie robót rzemieślniczych różnego rodzaju we Lwowie.

Dnia 13. marca: Sprzedaż budynku rządowego nr. 35 w Naydrzanie w Stanisławowie.

Dnia 14. marca: Sprzedaż realności nr. 292 i 291¹/₄ we Lwowie. — Wydzierżawienie trafiki w Rawie za pomocą ofert w Żółtkwi. — Sprzedaż potażu za pomocą ofert w Czerniowcach. — Sprzedaż budynku rządowego w Nagorzanie w Stanisławowie.

Dnia 15. marca: Sprzedaż realności nr. 1 w Zablociu w Tarnowie.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 1. marca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 zlr. 77.10. Metaliki po 5% za 100 zł. 65.90; po 4¹/₂% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. — Obligacje indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicji —; Bukowiny —; Akcje Banku narodowego sztuka 737.—; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 165.10; niższo-austr. towarzystwa eskomptowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.

Wexlowy. Srebro za 100 zł. połudn. niemieck. waluty —. —. Lipsk za 100 talarów —. —. Londyn za 10 funtów szterl. 146.75. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. —. Paryż za 100 fr. —. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 698, dukaty ces. pełnej wagi —. —. korony —. —, półkorony —. —. Srebro 145.50.

Kurs lwowski.

Dnia 1. marca.

	gotówka		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski . . . . . wal. austr.	6	86	6	95
Dukat cesarski . . . . . " "	6	88	6	96
Półimperyj zł. rosyjski . . . . . " "	11	90	12	10
Rubel srebrny rosyjski . . . . . " "	2	31	2	33
Talar pruski . . . . . " "	2	16	2	19
Polski kurant i pięciozłotówka . . . . . " "	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	82	20	83	—
" " m. k. za 100 zlr.	86	34	87	—
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika } bez kuponów	—	—	—	—
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne }	62	75	63	50
5% Pożyczka narodowa . . . . . }	76	50	77	—

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 1. marca.

	dawne		nowe	
	zł.	c.	zł.	c.
Instytut kupuje prócz kuponów 100 po . . . . . wal. austr.	87	15	83	—
" " sprzedaje " " 100 po	87	78	83	60%
" " Wartość kuponu od 100 zlr.	—	70	—	66

